Recensie: Wende *****

Het Depot Leuven
donderdag 23 mei 2024

foto © Het Depot

Recensie:
In Het Depot vierde Wende het laatste concert van haar clubtoer Sterrenlopen voor ze straks maar liefst zo'n 20 concerten geeft in Carré in Amsterdam (tussen eind oktober 2024 en eind januari 2025). Daar zal ze met toetsenist Nils Davidse gekende nummers brengen, songs die ze nooit heeft aangedurfd en liedjes die ze al lang niet meer gezongen heeft. 'Laat mij het zijn' bracht ze samen met hem als voorproefje als eerste toegift.

Een tekst van Dimitri Verhulst is het waarin een geliefde hoopt dat de ander als eerste mag sterven zodat die het gemis niet moet doorstaan om alleen te moeten ontbijten en de eenzaamheid van elke dag dus moet zien trotseren. Verhulsts tekst uit 'Hou me vast' bracht ze trouwens als laatste song voor ze aan haar toegiften begonnen zou. Heel klein bracht Wende het lied, begeleid door lang aangehouden noten waar de synths naartoe gleden. Groter kon het contrast niet zijn met het erg energieke 'Sterrenlopen' dat deze song voorafging en waarop het publiek zelfs begon te springen.
Energiek en dynamisch, vatten het waanzinnig straffe concert van Wende in Het Depot dan ook het best samen. De Nederlandse werkte zich letterlijk en figuurlijk in het zweet, waar ze overigens wel van houdt, in haar blauwe jeans en wit marcelleke. Je zag gewoon dat ze houdt van haar baan en het publiek het ook wel best ok vond om er te staan.
Wende bleek dus meer dan goed genoeg in Leuven. In die mate zelfs dat je je als journalist afvroeg waarom zij in godsnaam in Vlaanderen het clubcircuit nog niet ontgroeid is. Lotto Arena's zou ze ondertussen moeten vullen. Want niet alleen die opbouw van haar concert zat erg goed waarin ze de eclectische en dynamische kaart trok, waar wij zo van houden, ook in behoorlijk wat songs koos ze resoluut voor dynamiek. Voor de boel helemaal laten openbarsten tot fluisterend neerleggen om vervolgens de zaak weer helemaal open te trekken zoals in het tweede nummer op haar set: 'Is dit alles' waarbij ze met haar rood jasje wapperde als een zwarte waaier (die ze naar het einde toe van haar concert aangereikt kreeg door een fan).
Een luchtzoen gooide ze naar haar fans daarbij uitschreeuwend: 'Leuveuh: goeieavond!' Jolijn had ze bij als lichtvrouw en man, wat was het straf wat die uit haar hoed toverde! Tijdens 'Loop naar het vuur' kleurden de spots warm oranje en vormden ze Wendes tegenlicht terwijl er wat rook over het podium hing. Met 'Bloed in mijn bloed' wist de zangeres overigens dat ze in het begin van het concert met de deur in huisgevallen was als een echte Hollander. Daarbij excuseerde ze zich (onnodig, want net van zo'n strak, snel begin houden we wel) zodat ze zich in dit nummer kon voorstellen.
'Deze gin', een dranklied, werd danig meegeklapt. Die heerlijk basdrum in combinatie met Wendes parlando

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

blijft dan ook aanstekelijk werken. Groter kon het contrast niet zijn toen ze haar handen in de haren stak, en in 'Lege stoelen' over gemis zong terwijl de synths lange akkoorden aanhielden, de dood bezongen werd als iets dat steeds weer wordt geboren. Kortom: hoe snel ze wist te schakelen van een feestje naar pure ernst, was erg straf net als de klassieke opbouw van het lied via piano en vervolgens drums trouwens.

Onder de vele hoogtepunten die Wendes concert kenmerkten, stippen we 'Voor alles' aan, waarin de synths van Nils Davidse onrustig klinken, het cimbaal met de vingers van Nicky Hustinx subtiel in beweging gebracht wordt en de Nederlandse zangeres verder erg minimaal begeleid wordt om die mysterieuze, spooky sfeer te creëren waarin ze zingt dat ze voor alles altijd bang geweest is. 'Oehoe' zingt ze er erg etherisch hoog in terwijl wit koud licht en een beetje rook het plaatje compleet maken.

Met 'Idiote dood' klonk de zangeres dan weer bijzonder opgejaagd. Het publiek lustte wel pap van het opzwepende ritme en zette in no time de handen op elkaar. Toen Wende daarbij 'Als je al je hele leven denkt: 'Ik moet dansen!' dan is nu het moment" met een heerlijk surround effect zei, barstte de ganse song zo waar uit tot een EDM-song alsof we werden terug geflitst naar de nineties. Wat een mega vet danceclubsfeertje maakten we hier mee! Onwijs gaaf en vooral erg verrassend was dat.

Filmisch zag Wende eruit tijdens 'Het is genoeg' dat ze met S10 schreef voor iedereeen die wat moed kan gebruiken. Met haar armen maakte ze een gracieuze vliegbeweging in wit van onderen komend tegenlicht en wat rook over het podium. Het daaropvolgende 'Troostzoekers' klonk dan weer heel erg zelfzeker, begeleid door een stevige drumbeat. 'Het is klaar. Ik ben meer dan goed genoeg. Ik ken het klappen van de zweep.' klonk het er onder andere in. Wat een bangelijk goeie song is dit die heerlijk – ja we durven zelfs gewag maken van de term episch - groots gaat wat enthousiast gefluit en hartjes met duimen en wijsvingers opleverde van de fans.

Wende zien we met haar lijf sexy kronkelen achter haar microstatief tijdens 'Alles weggegeven' waarbij ze zich afvraagt 'Waar is de nacht in je gebleven?' dat ook muzikaal groots uitpakt met drums die zo strak klinken dat we er wat metal invloeden in ontwaren.

Met 'De zon komt op' nam Wende afscheid van haar publiek, van allen die al 20 jaar "Joehoe we worden oud!" met haar meeloopt maar even goed ook al wie net ingehaakt is bij 'Sterrenlopen' terwijl de gele belichting refereerde naar de zonsopkomst.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.